

Adam B. Bartoš: Až zazní z USA, bijte už Rusa

- CZ24 News | 11. dubna 2023

ČESKO: Pěkný sváteční nedělník, vlastně pondělník. Sluníčko nám krásně svítí, jaro voní, pučí, bzučí, prozpěvuje a cvrliká. Taková krása na tom světě, chtělo by se říci. Člověku kazí radost jen to pomýšlení na válku.

Ty jsi ale škarohlíd, mohl by někdo namítnout. Nestraš válkou. Nepřivolávej ji. Tak horké to nebude. Jak rádi slyšíme tato slova...

Občas na to téma s některým známým zavedu řeč. Pokud trochu vidí do vojenství nebo do státní správy, namítne mi, že stát je na tom tak špatně, že by to stejně nedovedl zorganizovat – myšleno mobilizaci. Pokud je to právník, tvrdí, že mé obavy jsou neopodstatněné, že se musí postupovat podle práva apod. Ale co když se oba mylí? Mobilizace může být chaotická, ale to neznamená, že se o ni stát nepokusí. Ono mu ani nic jiného nezbyde – pokud bude vyhlášen válečný stav, začínají platit úplně jiné zákony, nastupuje válečné hospodářství, jsou omezena lidská práva a svobody, najednou jsme jako mávnutím kouzelného proutku v jiném světě a jede se podle jiných pravidel.

A jsme i u toho práva – kromě toho, že v době míru platí jiné zákony, než v době válečné, platí také to, že v době válečné lze rychlostí blesku stávající zákony upravovat novelami a měnit jejich znění. To, co dnes platí, zítra platit nebude. Skoro ani nemá smysl se zde bavit o slovíčkách, protože vše bude jinak. Dokonce vidíme, že zásadní změny lze provést v nouzovém režimu i v době míru – jak jsme viděli na případech okradení důchodců. To už ani nemluvě o tom, že se právo ohýbá, jak se vládnoucím činitelům hodí, že právo platí jen pro někoho a pro jiného ne, že právo není vymahatelné a všechny ty podobné nářky, které tu slyšíme už od listopadu '89. Za válečného práva to bude to samé, jen ještě horší – nebude odvolání.

Prvního dubna jsem dostal do mailu zprávu. Nadepsána byla „aktuální info od krizových pracovníků obcí“ a zněla takto: „armáda poslala na radnice měst požadavek, aby připravili místnosti pro mobilizaci. S tím, že si osobně přijdou již příští týden zkontrolovat připravenost těchto místností. Na otázku, jak často v minulosti armáda kladla podobné požadavky, mi bylo odpovězeno – dosud nikdy, toto je poprvé!“ No, co vám budu povídat. V dnešním světě hoaxů, dezinformací a lživé propagandy už nevíte, čemu máte věřit, navíc jsem si říkal, zda to není apríl.

Pár dní na to jsem se chystal na přednášku Aleše Přichystala, autora knih *Přežít nebo zemřít 1 a 2*. Bylo to v Kladně, ale to není podstatné – on takové přednášky dělá často a na různých místech republiky a přednáší nejen pro našince (tedy lidi z alternativy, kteří chtějí vědět a chtějí být připraveni), ale i pro krizové pracovníky obcí, pro starosty apod. Znáám jeho knihy, jsou výborné, ale chtěl jsem ho slyšet i naživo a hlavně vidět, jaké publikum si ho chodí vyslechnout. Chystal jsem se mu v případné diskuzi položit dotaz, zda by mi mohl mail, který jsem citoval výše, potvrdit. Zda se s tím setkal, zda o tom ví, když se s těmi krizovými pracovníky poměrně často stýká.

K mému překvapení nakonec tuto „aktualitku“ zmínil ve svém vystoupení on sám. Že má informaci z terénu přesně tohoto znění. Hm, na tom něco bude, řekl jsem si. Nemusí to nic znamenat, ale také to může znamenat mnoho. Dělají se přípravná opatření, kdyby? Bylo by to jen logické. Pokud o mobilizaci mluví náčelník generálního štábu jako o jasné věci v případě válečného stavu, nejspíše i v době míru, ve kterém se stále ještě nacházíme, probíhají různé zkoušky, testy, možná i takové, jaké neprobíhaly léta. Sirény se zkouší každý měsíc, zkoušet připravenost odvodových místností asi nebylo dlouhá léta nutné a nejspíše ani neexistovaly – o důvod víc, proč je ale zřídit, pokud se slovo válka objevuje v médiích každý den stále častěji. Mobilizace je totiž skutečně něco v době války

přirozeného. To, proč o tom Řehka mluvil a proč se to i přes jeho slova setkal s údivem veřejnosti, je to, že jsme za těch třicet let, co máme profesionální armádu, odvykli na něco takového myslet. Povinná vojna v době míru zanikla, ale ne tak v době války. Nejnověji to – doslova před pár hodinami – v rozhovoru potvrdil další muž z obrany, Jan Jireš, který řídí sekci obranné politiky a strategie na MO: „Branná povinnost a možnost mobilizace je něco, co v české legislativě bylo vždy přítomno a nikdy odtamtud nezmizelo“ ([zde](#)), protože „v případě nutnosti musíme být schopni zvětšit naše ozbrojené síly a umět je zásobovat vším, co je pro vedení vojenského konfliktu, obranné operace potřeba.“ Jireš ví, o čem mluví, protože má za úkol aktualizovat dokumenty a koncepce, které mobilizaci upravují. Ty aktuálně platné jsou už totiž několik let staré – z roku 2017. „Dokumenty, o kterých se bavíme, to podrobněji rozepíšou a stanoví, co by schopnost mobilizace obnášela, kde máme největší nedostatky a jakým způsobem je napravíme,“ říká.

Informace o místnostech pro odvedence může být klidně hoax a je to jedno, ale tady máme vysokého úředníka z ministerstva obrany, který nám říká, že se aktuálně pracuje na změnách v Obranné strategii státu a ta že s mobilizací samozřejmě počítá a po zkušenostech na Ukrajině je potřeba dokumenty inovovat. Jireš věří, že vláda přijde s nějakou komunikační strategií nebo kampaní, která lidem – občanům – tyto pro ně poněkud překvapivé věci osvětlí.

Samozřejmě, že si stát tím, že zrušil povinnou základní vojenskou službu, nadělal spoustu problémů, které nyní bude muset horečně dohánět, říkám já. O to hůře, protože bude jednat pod tlakem a střet s realitou pro lidi, kteří vojnu nezakusili, bude ohromný. Stát má jen 28 tisíc profesionálních vojáků, říká Jireš a přiznává, že ještě není shoda na tom, na kolik by měl zvýšit jejich kapacitu v případě krize nebo konfliktu – na padesát, na sedmdesát, na sto tisíc? Ať to bude jakékoli číslo, je jasné, že částečná mobilizace je bez diskuze.

Jireš ubezpečuje, že mobilizace by nebyla všeobecná – jako v roce 1938 – ale jistě výběrová a probíhala by v různých fázích. A že se také netýká pouze přímého boje, ale i různých doprovodných činností, které jsou v době konfliktu potřeba.

I tak by ale vyhlášení válečného stavu spustilo procesy, které si jen málokdo z nás dovede představit. Jsou přitom popsány v zákonech a v různých koncepcích, které jsou veřejně dohledatelné na internetu. A i když se nyní horečně pracuje na jejich aktualizaci, má smysl se podívat na jejich zastaralé verze, protože se dozvíme řadu zajímavých věcí. Společně s mým kolegou Romanem jsme se na některé dokumenty podívali a příště si o tom řekneme více.

Do té doby – Míru zdar!

AUTOR: Adam B. Bartoš

[ZDROJ](#)